

Arrest

nr. 308 943 van 26 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 1 februari 2020 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 6 september 2021 om internationale bescherming. Op 14 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 20 november 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op (...) in het dorp Ekekhen in Igueben Local Government Area, Edo State. U spreekt Edo en Engels en bent christen. U bent analfabeet en ging niet naar school. U werd in Ekekhen grootgebracht door uw moeder en vader op nr 81 Odese en

verbleef er nog tot 2000 met uw vrouw en 2 kinderen. Daarna verbleef u van 2000 tot 2004 in Benin City, Edo State, op Ekuar Road nr. 3 bij uw baas, de eigenaar van See See Decor om aldaar het vakmanschap 'pleisteren', meer bepaald POP (Plaster of Paris) te leren. U ging tijdens deze leerperiode ook soms naar werven voor zo'n 3 à 4 maanden. In 2004 ging u terug naar uw eerste verblijfplaats in Ekeken om geld te vragen aan uw vader zodat u uw eigen bedrijf kon opstarten. U ontmoette uw partner W(...) in 2005 en jullie kregen samen een zoon, E(...) (ook wel G(...) genoemd) in 2012. In 2015 volgde nog een dochter, O(...) (haar Engelse naam is T(...)). Beiden zijn geboren in Edo State en verblijven nu bij hun grootmoeder, R(...), dicht bij uw eerste verblijfplaats in Ekeken. U verbleef nog in Ekeken tot uw vertrek uit Nigeria in 2016. U verbouwde cassave en maïs op de boerderij van uw vader. In april 2016, tijdens het landbouwseizoen, ontstond er een conflict tussen uw vader en uw nonkel, J(...) S(...), omdat uw vader grond die uw grootvader bezat wilde verkopen, zodat u uw eigen bedrijf kon opstarten. Uw vader werd toen, volgens de mensen van de compound, gedood door uw nonkel. U trof uw vader dood aan op een stoel in de zitkamer wanneer u van de boerderij terugkwam. Hierop besloot u dit aan te geven bij de politie. Na enkele dagen niets van de politie te hebben gehoord, ging u naar uw nonkel om hem hiermee te confronteren. Uw nonkel bedreigde u mondeling door te zeggen dat u de volgende was na uw vader. Vier dagen na de dood van uw vader zocht hij u op, maar u slaagde erin weg te vluchten, samen met uw vriendin en uw kinderen. Op de daaropvolgende dag bracht uw nonkel ook een bezoek aan de verblijfplaats van uw schoonmoeder. U verbleef hier echter niet, aangezien u toen reeds onderweg was naar Benin City. Daaropvolgend reisde u rechtstreeks naar Kano, waar u één nacht verbleef. Vervolgens kwam u aan in Niger waar u twee dagen verbleef. Na 3 dagen kwam u aan in Agadez, waarna u meer dan één week in de woestijn verbleef. Na uw verblijf in de woestijn kwam u in west-Libië aan en ging u zo via Tripoli naar de kustlijn om uiteindelijk de oversteek te maken naar Italië. In juni 2016 kwam u aan in Arezzo waar u vier maanden verbleef, alsook een verzoek om internationale bescherming indiende op 04/10/2016. Dit verzoek werd afgewezen op 28 februari 2018. Op 6 januari 2017 diende u ook een verzoek om internationale bescherming in Frankrijk in. Daar werd uw verzoek afgewezen op 29 september 2017. U verbleef twee jaar in Frankrijk. U bracht tijdens deze periode een bezoek aan België waarop u werd aangehouden door de politie op 29 december 2017 omwille van illegaal verblijf. Vervolgens werd u 1 maand en 2 à 3 weken in Brugge vastgehouden vooraleer u werd teruggestuurd naar Lyon, Frankrijk op 5 februari 2018. Uiteindelijk kwam u terug in België aan op 1 februari 2020 en diende u op 6 september 2021 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Ter staving van uw verzoek legt u (1) een certificaat van deelname aan de workshop voor ambachtslieden in de bouwsector, (2) een certificaat van een stageperiode bij See See Decor,

(3) een politierapport en (4) een verkoopakte neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud (verder NPO). Op 27 april 2023 werd de kopie van de eerste notities naar u opgestuurd.

Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Op 28 juli 2023 werd de kopie van de notities van uw tweede onderhoud naar u opgestuurd. Ook op deze notities ontving het CGVS geen opmerkingen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud ervan.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van het feit dat uw vader werd gedood door uw nonkel, J(...) S(...), en u dit tevergeefs ging aangeven bij de politie waar geen verder gevolg aan werd gegeven (NPO1, p.13). Hierop besloot u, na enkele dagen niets van de politie te hebben gehoord, zelf naar uw nonkel te gaan om hem te vragen waarom hij niet akkoord ging met wat zijn broer van hem vroeg, namelijk de verkoop van een stuk grond zodat u uw bedrijf in POP kon opstarten (NPO1, p.13). Uw nonkel bedreigde u mondeling door te zeggen dat u de volgende was na uw vader (NPO1, p.13). Na 4 dagen kwam

uw nonkel 's nachts naar uw verblijfplaats waar u echter wegluchtte samen met uw partner en 2 kinderen naar uw schoonmoeder in Ekehen (NPO1, p.13 + NPO2, p.11). De volgende dag kreeg ook uw schoonmoeder bezoek van uw nonkel die naar u op zoek was (NPO1, p.13). U verbleef echter niet bij uw schoonmoeder, maar vluchtte naar Benin City van waaruit u uw reis verderzette (NPO1, p.13 + NPO2, p.12).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig werd ingediend. U bent op 1 februari 2020 in België toegekomen en wacht nog tot 6 september 2021 om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen bij de DVZ. U heeft dus gedurende een periode van één jaar en zeven maanden geen verzoek om internationale bescherming ingediend. Gevraagd naar de redenen dat u zolang gewacht heeft om een verzoek in te dienen (NPO1, p.15), zegt u dat u bang was om terug gedeporteerd te worden, omdat u voordien in Brugge reeds 1 maand en 2 weken verbleef. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. Er kan van iemand die beweert een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade te lopen, worden verwacht dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Het feit dat u reeds getransfereerd werd van België naar Frankrijk op 5 februari 2018 biedt hier geen verschuiving voor.

Tevens moet opgemerkt worden dat de kern van de bovenstaande door u aangehaalde feiten, een eigendomsconflict tussen uw vader en nonkel omwille van een stuk grond in Ekehen dat toebehoort aan uw grootvader, een interpersoonlijk conflict betreft en u gedurende u relaas nergens een direct verband aanhaalt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep).

Verder merkt het CGVS op dat verschillende elementen doorheen uw relaas dubieus blijken, wat de geloofwaardigheid van de daadwerkelijke vervolging door uw nonkel ondermijnt.

U gevraagd naar de oorsprong van het eigendomsconflict, namelijk wanneer u precies uw vader om geld vroeg, blijkt u zich geen data te herinneren, en kan u slechts meedelen dat het na de beëindiging van uw werk was en nog vóór het landbouwseizoen (NPO2, p.10). U stelt dat de conversatie goed ging, dat uw vader "oké" zei, u meedeelde dat hij geen geld had, maar dit aan uw nonkel moest vragen waarna u meteen zegt dat u niet weet hoe de discussie tussen uw vader en nonkel ging (NPO2, p.20). U gevraagd wanneer deze discussie tussen uw vader en nonkel plaatsvond, stelt u dat er niet zoveel tijd zat tussen uw gesprek met uw vader en de discussie tussen uw nonkel en vader, aangezien uw nonkel elk weekend naar Ekehen kwam (NPO2, p.10). U gevraagd naar de inhoud van de discussie tussen uw vader en nonkel, stelt u dat uw vader tegen uw nonkel zou zeggen dat hij het land zou verkopen en dat dit uiteindelijk leidde tot de dood van uw vader (NPO2, p.10). In het eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u dat de discussie tussen uw vader en nonkel plaatsvond in april 2016 (NPO1, p.15), doch blijkt uit de verkoopakte die u heeft neergelegd voor het CGVS dat de grond reeds in december 2015 werd verkocht door uw vader (zie groene map in administratief dossier). Niet alleen spreekt u zich hierdoor tegen wat betreft het voornemen van uw vader te zeggen dat hij de grond zou verkopen, maar dit uiteindelijk dus al eerder zou hebben gedaan. Ook de periode tussen uw gesprek met uw vader en de discussie tussen uw vader en uw nonkel kan bezwaarlijk nog "klein" worden genoemd, wanneer er minstens drie maanden tussen zitten.

Ook over de feiten die zouden hebben plaatsgevonden bent u incoherent tijdens uw verklaringen.

Zo verklaart u dat men u vier dagen na de dood van uw vader (in april 2016, NPO 1, p.15) zocht in uw eigen huis (NPO2, p.11). In de politieverklaring die u aflegde naar aanleiding van dit bezoek op 10/4/2016 en die u bovendien neerlegt voor het CGVS stelt u echter dat uw vader reeds enkele weken geleden werd vermoord (zie groene map in administratief dossier). Indien uw vader in april 2016 overleed, kon hij op 10 april echter bezwaarlijk 'enkele weken' dood zijn.

Uw verklaringen over uw vluchtactie zijn tevens betwistbaar. U stelt, na gezocht te zijn geweest in uw huis, samen met uw partner en twee kinderen te zijn vertrokken naar de verblijfplaats van uw schoonmoeder (NPO1, p.13). Uw eigen moeder bleef achter in het huis (NPO2, p.12).

In de politieverklaringen daarentegen, stelt u dat iedereen van uw familie naar verschillende richtingen rende en maakt u geen melding van uw achtergebleven moeder (zie groene map in administratief dossier). Bovenvermelde vaststellingen over uw incoherente verklaringen betreffende de oorsprong van het conflict en de feiten die zouden hebben plaatsgevonden naar aanleiding van dit conflict ondermijnen bij voorbaat de geloofwaardigheid van de vermeende vervolging door uw nonkel.

Bovendien wijst ook uw persoonlijk gedrag er allesbehalve op dat u een vrees voor uw nonkel koestert, hetgeen enkel verder afbreuk doet aan de hierboven reeds aangetaste geloofwaardigheid van

uw verklaringen afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Zo is het zeer opmerkelijk dat u geen contact heeft opgenomen met de politie hoewel u verklaarde dat de politie een onderzoek zou voeren (NPO1, p.13 + p.15; NPO2, p.6 + p.11). In het politierapport dat u neerlegde voor het CGVS staat er bovendien dat de zaak werd geregistreerd en doorverwezen naar het team "Anti-diefstal" voor verder onderzoek (zie groene map in administratief dossier). Uw tegenwerping dat uw nonkel macht heeft en dat zowel de politie als de politici corrupt zijn (NPO2, p.13) en u daarom geen contact opnam, is ongeloofwaardig als op volgende grond: het blijkt geenszins uit de acties die u of de autoriteiten zelf ondernamen. U bent naar de politie gegaan om de dood van uw vader door uw nonkel J(...) S(...) aan te geven (NPO1, p.13). De politie deelde u mee dat ze uw nonkel zouden uitnodigen voor een interview (NPO1, p.15). Het incident waarbij u gezocht zou zijn vier dagen na de dood van uw vader ging u ook aangeven bij de politie (NPO2, p.6 + politierapport in groene map in het administratief dossier) en werd bovendien door de Nigeriaanse politie geregistreerd en doorgegeven aan het team "Anti-diefstal" voor verder onderzoek (zie document 3 in groene map van het administratief dossier). Het argument dat de Nigeriaanse politie & politici corrupt zijn, is daarom eveneens niet van die aard dat ze kan verklaren waarom u zelfs geen poging in die richting ondernam om u te informeren naar de lopende zaak.

Wat de geloofwaardigheid van de vermeende vervolging helemaal onderuit haalt is uw beperkte kennis over de actor van vervolging, uw nonkel. Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat uw nonkel en uw vader broers zijn (zie NPO1, p.14), is het zeer frappant hoe beperkt uw kennis over uw nonkel is. Zo dient vastgesteld te worden dat u in uw initiële verklaring bij de DVZ verklaarde dat uw nonkel "A(...) M(...)" heet (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 1 februari 2022 (hierna CGVS-V), pt. 3.5), terwijl u op het CGVS verklaart dat zijn naam "J(...) S(...)" is (NPO1, p.13 & p.14 & p.16 + NPO2, p.8 & NPO2, p.15) en zijn Engelse naam "W(...)" (NPO2, p.8). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u bovendien dat uw vriendin de notities van het eerste onderhoud heeft voorgelezen aan u en dat de protection officer de naam van uw nonkel correct heeft geschreven (NPO2, p.8) en dat men bij de DVZ de naam misschien niet goed heeft neergeschreven (NPO2, p.15). Het feit dat de protagonist uit uw vervolgingsverhaal niet dezelfde naam heeft als deze die u vermeldde tijdens uw verklaringen bij de DVZ ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien werd u tweemaal de mogelijkheid gegeven om de naam door iemand anders te laten opschrijven en deze naam vervolgens te bezorgen aan het CGVS (NPO1, p.16 + NPO2, p.15 + p.16). Tot op heden heeft het CGVS echter geen documenten hieromtrent van uw kant mogen ontvangen.

U verklaart bovendien dat uw nonkel een groot politicus was binnen de Peoples Democratic Party (PDP) en bovendien voor het Huis van Afgevaardigden werkte in Abuja (NPO1, p.13). De enige politicus onder de naam J(...) die het CGVS echter kon terugvinden is A(...) J(...) die als Nigeriaans politicus voor de partij APC (All Progressives Congress) in het Huis van Afgevaardigden het kiesdistrict Daura/Sandamu en Maiadua vertegenwoordigt. Dit kiesdistrict bevindt zich overigens helemaal in het noorden van Nigeria (zie blauwe map in het administratief dossier).

Het is niet aannemelijk dat u noch de naam van uw nonkel noch zijn functie correct kan weergeven voor het CGVS en dat het CGVS deze persoon bovendien niet terugvindt, zeker niet indien hij zo'n voornaam politicus is die u beweert dat hij zou zijn. Door deze frappante vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan de vermeende vervolging door uw oom.

Hoewel u heeft verklaard terug te willen gaan naar Nigeria van zodra uw nonkel is overleden (NPO1, p.12 + p.15 + NPO2, p.10) blijkt uw interesse naar hem niet meer actueel. Dat u sinds ander halfjaar geleden niet meer over uw nonkel heeft gesproken (NPO2, p.13) is niet aannemelijk, net als het feit dat u geen verdere stappen ondernomen zou hebben om meer over het politieonderzoek te weten te komen. De desinteresse die u in informatiegaring over uw zaak demonstreert, zelfs na drie jaar in België verbleven te hebben en de tijd gekregen te hebben om vanuit een veilige plaats opnieuw nodige contacten met de politie te leggen, lijkt weinig congruent met het gedrag dat redelijkerwijs van een oprechte verzoeker tot internationale bescherming verwacht kan worden.

Gelet op bovenstaande heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021

<https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situationv11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State waar u geboren bent en heeft gewoond (zie 'verklaring DVZ', p. 6 en NPO1, p. 4-6) er actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Edo State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Bij de DVZ legde u geen documenten neer. Voor het CGVS legt u twee documenten neer die verband houden met uw ervaring aangaande POP (Plaster Of Paris) in de bouwsector. Het eerste certificaat bewijst uw deelname aan een workshop hierover van 2 tot en met 6 maart 2015. Het tweede document betreft uw stageperiode van 25 november 2000 tot 25 december 2004 bij See See Decor. Deze twee documenten bevatten louter informatie over uw professioneel parcours, wat hier niet ter discussie staat. Verder legt u ook nog een politierapport en een verkoopakte neer. Deze twee laatstgenoemde documenten kunnen niet als serieuze bewijsstukken voor uw beweerdde vervolging door uw nonkel weerhouden worden. Een document kan immers enkel enige bewijswaarde hebben indien het kadert in een coherent en geloofwaardig relaas, wat bij u geenszins het geval is. Daarvan getuigen de tegenstrijdigheden die supra werden vastgesteld en besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt dat het besluit van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing niet berust op een zorgvuldig onderzoek en wijst op het bepaalde in artikel 48/6, §§ 4 en 5 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betwist dat hij niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, noch van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoeker benadrukt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem werden gesteld. Verzoeker betoogt verder dat het beantwoorden van alle gestelde vragen geen resultaatsverplichting inhoudt, en dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen moet getoetst worden aan zijn persoonlijke situatie, waarbij rekening moet gehouden worden met zijn persoonlijkheid en achtergrond. Verzoeker voert verder aan geen onderwijs genoten te hebben in Nigeria en analfabeet te zijn.

Verzoeker stelt dat hij sinds zijn vertrek uit Nigeria in 2016 op de dool is, weinig stabiliteit kent en vooral op korte termijn denkt. De stress en de gebeurtenissen die hij meemaakte na zijn vertrek beïnvloeden in belangrijke mate de herinneringen die hij nog heeft aan de gebeurtenissen voor zijn vertrek, aldus verzoeker. Verzoeker stelt dat hij binnen de mogelijkheden en kennis die hij heeft van onder meer het eigendomsconflict tussen zijn vader en zijn nonkel toegelicht heeft waarom hij niet kan terugkeren naar Nigeria. Hij meent dat uit zijn verklaringen, de elementen van zijn dossier en de objectieve landeninformatie voldoende blijkt dat hij niet in de mogelijkheid is om terug te keren naar Nigeria.

Waar de commissaris-generaal in de bestreden beslissing motiveert dat verzoeker pas laatijdig zijn verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, stelt verzoeker dat hij in 2016 in Italië verbleef en daar om internationale bescherming verzocht. Dit wordt door de commissaris-generaal over het hoofd gezien, aldus verzoeker. Verzoeker stelt vervolgens zowel in Italië, Frankrijk en België steun gevonden te hebben "*binnen zijn eigen sociaal netwerk*", en dat hij in België een inkomen kan vergaren. Daarom, zo meent verzoeker, was er voor hem geen onmiddellijke noodzaak om ook bescherming te zoeken bij de overheid. Verzoeker stelt dat er evenmin een ernstige vrees was om te worden uitgewezen naar Nigeria. Door naar België te komen, kon hij zich aldus verzekeren van een inkomen en had hij de mogelijkheid zijn leven verder uit te bouwen in Europa, aldus verzoeker. Daarnaast stelt verzoeker een negatieve ervaring opgebouwd te hebben met de Belgische autoriteiten, omdat hij werd aangehouden in december 2017 omwille van zijn illegaal verblijf. Verzoeker voert aan dat hij, nadat hij zich op duurzame wijze in België had gevestigd, effectief een aanvraag indiende bij de Belgische autoriteiten. Omwille van zijn persoonlijke situatie meent verzoeker dat het laatijdig indienen van zijn verzoek om internationale bescherming "*niet moet worden aanzien als een reden om de ernst van zijn verzoek tot relativeren*".

Verder voert verzoeker aan dat, waar de commissaris-generaal motiveert dat er zich verschillen voordoen tussen verzoekers verklaringen, in het bijzonder omtrent de data die hij heeft opgegeven, er niet zonder meer gesproken kan worden over tegenstrijdigheden. Verzoeker betoogt dat de gebeurtenissen reeds lang geleden hebben plaatsgevonden en hij sinds zijn vertrek uit Nigeria het zicht op zijn verleden verloor. Bovendien betoogt verzoeker dat zijn herinneringen onderhevig zijn aan vervaging, waardoor er verschillen kunnen ontstaan. *In casu* geldt dit des te meer, "*omdat er ook een ruime tijdsperiode zit tussen het moment waarom verzoeker een onderhoud had tussen de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden en het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*", aldus verzoeker,

waardoor het volgens hem aannemelijk is dat er zich verschillen kunnen voordoen. Verzoeker meent dat hij over de essentiële zaken wel degelijk de belangrijkste zaken heeft toegelicht tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

Voorts benadrukt verzoeker dat de politionele bescherming in Nigeria inadequaat is en verwijst hiervoor naar de corruptie binnen het land en het aanzien van zijn nonkel. Verzoeker wijst erop een politierapport overhandigd te hebben waaruit blijkt dat hij na de dood van zijn vader bescherming zocht. Deze bescherming door de Nigeriaanse autoriteiten is echter niet effectief, wat hij ook toelichtte tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS, aldus verzoeker. De omstandigheid dat uit dit rapport blijkt dat de zaak werd geregistreerd en doorgegeven aan het team 'anti-diefstal', toont geenszins aan dat er effectief bepaalde stappen werden ondernomen, aldus verzoeker. Verzoeker voert aan dat door de commissaris-generaal niet dienstig werd betwist dat er sprake is van corruptie binnen Nigeria.

Verzoeker meent dat het verslag van zijn persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) evenmin afbreuk kan doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Hij merkt op dat hij tijdens het onderhoud bij de DVZ niet werd bijgestaan door een vertrouwenspersoon of een raadsman. Hij stelt verder dat hij de taal niet sprak en volledig afhankelijk was van de medewerker van de DVZ die de leiding had over het onderhoud. Hij geeft aan dat op alle vragen kort moest worden geantwoord en dat hem duidelijk werd gemaakt dat hij nadien meer kon vertellen tijdens het onderhoud op het CGVS, waardoor hij zich beperkte tot *“de (meeste) hoofdlijnen”*. Hij meent te hebben gedaan wat van hem werd gevraagd en dat een controle op de manier waarop dit gesprek is verlopen (nagenoeg) onbestaande is. Het enige wat kan worden vastgesteld, is dat zijn handtekening is aangebracht op de vragenlijst van de DVZ, *“waaruit kan worden bepleit dat het akkoord van hen met de inhoud hiervan wordt bevestigd”*, aldus verzoeker. De bewijswaarde van deze handtekening is volgens hem echter bijzonder relatief, *“aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is”*. Er kan volgens hem evenmin worden nagegaan of de vragenlijst aan hem werd voorgelezen en in welke omstandigheden hem gevraagd werd zijn handtekening te plaatsen. Hij stelt dat van hem verwacht werd dat hij (gewillig) zijn medewerking verleende, waardoor hij zijn handtekening plaatste als hem dat gevraagd werd, temeer omdat hij overtuigd was dat zijn bewoordingen correct werden genoteerd. Gelet op deze omstandigheden, is de bewijswaarde van het verslag bij de DVZ dan ook bijzonder relatief, aldus verzoeker.

Verzoeker meent dat er in de bestreden beslissing ten onrechte geen rekening werd gehouden *“met de omstandigheden waarbinnen een dergelijk verslag tot stand komt”*, waardoor volgens hem de verschillen tussen zijn verklaringen afgelegd bij de DVZ respectievelijk op het CGVS niet van die aard zijn *“om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas”*. Gelet op het voorgaande, kan niet worden vastgesteld dat hij bij de DVZ zou hebben verklaard dat zijn nonkel “A. J.” heet, aldus verzoeker. Voorts wijst verzoeker naar het bepaalde in artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet en stelt dat hij nooit akkoord is gegaan met het in de bestreden beslissing vermelde gedeelte van de vragenlijst van de DVZ. Hij stelt dit gedeelte van de vragenlijst niet ondertekend te hebben en dat dit hem niet werd voorgelegd. Evenmin kreeg hij hier een afschrift van, noch werd genoteerd dat hij geweigerd zou hebben deze vragenlijst te ondertekenen, aldus verzoeker.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van subsidiaire bescherming. Volgens hem zijn er *in casu* voldoende zwaarwichtige gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet loopt. Hij verwijst naar *“de actuele gekende veiligheidssituatie in Nigeria in combinatie met bovenvermelde situatie van verzoeker”*. Verder wijst hij er andermaal op dat hij in Nigeria geen onderwijs genoot en analfabeet is. Hij voert aan dat hij Nigeria diende te verlaten in 2016 en er geen familiaal of sociaal netwerk meer heeft om te voorzien in zijn levensonderhoud, waardoor hij vreest niet meer te kunnen voorzien in zijn essentiële levensbehoeften. Bovendien stelt verzoeker vervreemd geraakt te zijn van Nigeria door een afwezigheid van meer dan zeven jaar en zijn verblijf in Europa sinds oktober 2016. Hij bouwde zijn leven alhier uit, *“hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Nigeria”*, aldus verzoeker.

Verzoeker vraagt in hoofdorde dat hij wordt erkend als vluchteling en in subsidiaire orde dat hem de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig

wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95- 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

3.2.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2 en 48/5 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze artikel 48 van de Vreemdelingenwet *in casu* geschonden zou zijn, nu dit artikel slechts in algemene bewoordingen bepaalt dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden, als vluchteling kan worden erkend. Evenmin ziet de Raad in op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, dat evenzeer slechts in algemene zin bepaalt dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet bedoelde voorwaarden, *in casu* geschonden zou zijn.

3.2.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.2.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet terug te kunnen keren naar zijn land van herkomst, Nigeria, uit vrees voor zijn nonkel die hem zou willen doden. Na het volgen van een vier jaar durende opleiding ‘Plaster of Paris’, zou verzoeker zijn eigen zaak willen opstarten hebben. Verzoeker zou naar zijn vader gegaan zijn om hiervoor geld te vragen. Verzoekers vader zou positief gereageerd hebben en hiervoor een stuk land van zijn vader willen verkopen hebben. Verzoekers nonkel J. S. zou hier niet mee akkoord gegaan zijn, wat leidde tot een conflict tussen verzoekers vader en nonkel. Nadien zou verzoeker zijn vader dood teruggevonden hebben. De dorpelingen zouden verteld hebben dat zijn nonkel en vader ruzie hadden gehad. Verzoeker zou dit aangegeven hebben bij de politie en zou, nadat hij enkele dagen niets van de politie hoorde, zelf naar zijn nonkel gegaan zijn om hem te confronteren met de dood van zijn vader. Op dat moment zou verzoekers nonkel verzoeker mondeling bedreigd hebben door te zeggen dat verzoeker de volgende zou zijn. Vier dagen na de dood van zijn vader, zou verzoekers nonkel verzoeker opgezocht hebben, maar verzoeker zou er in geslaagd zijn weg te vluchten. De dag erna zou verzoekers nonkel verzoeker komen zoeken zijn bij zijn schoonmoeder. Op dat moment zou verzoeker reeds op weg geweest zijn naar Benin City, om het land te verlaten.

De Raad is, na grondige lezing van het administratief dossier, in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker er niet in slaagt een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst wijst de Raad erop dat, waar verzoeker betoogt geen onderwijs te hebben genoten en analfabeet te zijn, uit de documenten die hij neerlegt blijkt dat hij een opleiding ‘Plaster of Paris’ heeft gevolgd (administratief dossier (hierna: AD), stuk 5, ‘Documenten’, nr. 1). Hoe dan ook doet de omstandigheid dat iemand geen of een beperkte opleiding heeft genoten niets af aan de verwachting dat hij coherente en correcte verklaringen aflegt over alle essentiële elementen van zijn relaas. Verzoeker toont bovendien niet aan dat een lage scholingsgraad zijn verstandelijke vermogens aantast waardoor hij niet in staat zou mogen worden geacht om op volwaardige, zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de administratieve procedure en zijn vluchtmotieven naar behoren uiteen te zetten. Ook waar verzoeker aanvoert dat hij sinds zijn vertrek uit Nigeria in 2016 weinig stabiliteit kende en de stress en de gebeurtenissen die hij meemaakte zijn herinneringen in belangrijke mate beïnvloeden, laat hij na *in concreto* te duiden dat, en in welke mate, dit

zijn verklaringen, die betrekking hebben op gebeurtenissen die hij persoonlijk zou hebben meegemaakt, zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat, of op welke wijze, dit van invloed geweest zou zijn op de bestreden beslissing.

Voorts treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar zij vaststelt dat verzoekers verklaringen aangaande de oorsprong van het eigendomsconflict en de feiten die naar aanleiding hiervan zouden hebben plaatsgevonden, incoherent zijn. Hieromtrent motiveert zij in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“U gevraagd naar de oorsprong van het eigendomsconflict, namelijk wanneer u precies uw vader om geld vroeg, blijkt u zich geen data te herinneren, en kan u slechts meedelen dat het na de beëindiging van uw werk was en nog vóór het landbouwseizoen (NPO2, p.10). U stelt dat de conversatie goed ging, dat uw vader “oké” zei, u meedeelde dat hij geen geld had, maar dit aan uw nonkel moest vragen waarna u meteen zegt dat u niet weet hoe de discussie tussen uw vader en nonkel ging (NPO2, p.20). U gevraagd wanneer deze discussie tussen uw vader en nonkel plaatsvond, stelt u dat er niet zoveel tijd zat tussen uw gesprek met uw vader en de discussie tussen uw nonkel en vader, aangezien uw nonkel elk weekend naar Ekeken kwam (NPO2, p.10). U gevraagd naar de inhoud van de discussie tussen uw vader en nonkel, stelt u dat uw vader tegen uw nonkel zou zeggen dat hij het land zou verkopen en dat dit uiteindelijk leidde tot de dood van uw vader (NPO2, p.10). In het eerste onderhoud voor het CGVS verklaart u dat de discussie tussen uw vader en nonkel plaatsvond in april 2016 (NPO1, p.15), doch blijkt uit de verkoopakte die u heeft neergelegd voor het CGVS dat de grond reeds in december 2015 werd verkocht door uw vader (zie groene map in administratief dossier). Niet alleen spreekt u zich hierdoor tegen wat betreft het voornemen van uw vader te zeggen dat hij de grond zou verkopen, maar dit uiteindelijk dus al eerder zou hebben gedaan. Ook de periode tussen uw gesprek met uw vader en de discussie tussen uw vader en uw nonkel kan bezwaarlijk nog “klein” worden genoemd, wanneer er minstens drie maanden tussen zitten.

Ook over de feiten die zouden hebben plaatsgevonden bent u incoherent tijdens uw verklaringen.

Zo verklaart u dat men u vier dagen na de dood van uw vader (in april 2016, NPO 1, p.15) zocht in uw eigen huis (NPO2, p.11). In de politieverklaring die u aflegde naar aanleiding van dit bezoek op 10/4/2016 en die u bovendien neerlegt voor het CGVS stelt u echter dat uw vader reeds enkele weken geleden werd vermoord (zie groene map in administratief dossier). Indien uw vader in april 2016 overleed, kon hij op 10 april echter bezwaarlijk ‘enkele weken’ dood zijn.

Uw verklaringen over uw vluchtactie zijn tevens betwistbaar. U stelt, na gezocht te zijn geweest in uw huis, samen met uw partner en twee kinderen te zijn vertrokken naar de verblijfplaats van uw schoonmoeder (NPO1, p.13). Uw eigen moeder bleef achter in het huis (NPO2, p.12).

In de politieverklaringen daarentegen, stelt u dat iedereen van uw familie naar verschillende richtingen rende en maakt u geen melding van uw achtergebleven moeder (zie groene map in administratief dossier). Bovenvermelde vaststellingen over uw incoherente verklaringen betreffende de oorsprong van het conflict en de feiten die zouden hebben plaatsgevonden naar aanleiding van dit conflict ondermijnen bij voorbaat de geloofwaardigheid van de vermeende vervolging door uw nonkel.”

Ter verklaring van deze door de commissaris-generaal terecht vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, kan verzoeker niet dienstig verwijzen naar de verstreken tijdsperiode tussen het moment waarop hij zijn land van herkomst verliet en de start van de procedure in België of naar het tijdsverloop doorheen de procedure. De Raad benadrukt dat van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte, coherente, duidelijke en precieze wijze kan weergeven, zeker die feiten en gebeurtenissen die de essentie uitmaken van zijn relaas, die hij persoonlijk heeft meegemaakt en die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek uit zijn land. Daar dergelijke gebeurtenissen een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid kunnen zij geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat hij bij machte zou moeten zijn het eigendomsconflict en het overlijden van zijn vader, ook in een later stadium, op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten, respectievelijk te situeren. Verzoeker blijft hiertoe echter in gebreke. Verzoekers betoog dat hij de essentiële zaken, namelijk de redenen waarom hij een vrees heeft bij terugkeer naar Nigeria, heeft toegelicht tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, doet verder op geen enkele wijze afbreuk aan de gedane vaststellingen.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Bovendien wijst ook uw persoonlijk gedrag er allesbehalve op dat u een vrees voor uw nonkel koestert, hetgeen enkel verder afbreuk doet aan de hierboven reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Zo is het zeer opmerkelijk dat u geen contact heeft opgenomen met de politie hoewel u verklaarde dat de politie een onderzoek zou voeren (NPO1, p.13 + p.15; NPO2, p.6 + p.11). In het politierapport dat u neerlegde voor het CGVS staat er bovendien dat de zaak werd geregistreerd en doorverwezen naar het team “Anti-diefstal” voor verder onderzoek (zie groene map in administratief dossier). Uw tegenwerping dat uw nonkel macht heeft en dat zowel de politie als de politici corrupt zijn (NPO2, p.13) en u daarom geen contact opnam, is ongeloofwaardig als op volgende grond: het blijkt geenszins uit de acties die u of de autoriteiten zelf

ondernamen. U bent naar de politie gegaan om de dood van uw vader door uw nonkel J(...) S(...) aan te geven (NPO1, p.13). De politie deelde u mee dat ze uw nonkel zouden uitnodigen voor een interview (NPO1, p.15). Het incident waarbij u gezocht zou zijn vier dagen na de dood van uw vader ging u ook aangeven bij de politie (NPO2, p.6 + politierapport in groene map in het administratief dossier) en werd bovendien door de Nigeriaanse politie geregistreerd en doorgegeven aan het team "Anti-diefstal" voor verder onderzoek (zie document 3 in groene map van het administratief dossier). Het argument dat de Nigeriaanse politie & politici corrupt zijn, is daarom eveneens niet van die aard dat ze kan verklaren waarom u zelfs geen poging in die richting ondernam om u te informeren naar de lopende zaak."

De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij evenwel in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich ertoe louter te beweren dat de politionele bescherming in Nigeria inadequaat is, er sprake is van corruptie en uit het politierapport dat hij neerlegde (AD, stuk 5 'Documenten', nr. 3) enkel blijkt dat de zaak intern werd doorgegeven, maar daaruit niet blijkt dat er effectieve stappen werden ondernomen. Verzoeker laat echter na deze beweerde corruptie en ineffectiviteit met enige informatie te staven of te concretiseren. Bovendien blijft hij in gebreke te verklaren, zelfs zo de politionele bescherming in Nigeria ineffectief zou zijn, waarom hij, wanneer de politie aangeeft verder onderzoek te voeren, niet probeerde verder contact op te nemen met de politie en naar de stand van zaken te vragen. Verzoekers betoog is dan ook niet afdoend om de bovenstaande analyse van de commissaris-generaal, die pertinent en draagkrachtig is, in een ander daglicht te stellen.

Verder motiveert de commissaris-generaal aangaande verzoekers beperkte kennis over zijn nonkel op goede gronden als volgt:

"Wat de geloofwaardigheid van de vermeende vervolging helemaal onderuit haalt is uw beperkte kennis over de actor van vervolging, uw nonkel. Hoewel uit uw verklaringen blijkt dat uw nonkel en uw vader broers zijn (zie NPO1, p.14), is het zeer frappant hoe beperkt uw kennis over uw nonkel is. Zo dient vastgesteld te worden dat u in uw initiële verklaring bij de DVZ verklaarde dat uw nonkel "A(...) M(...)" heet (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ op 1 februari 2022 (hierna CGVS-V), pt. 3.5), terwijl u op het CGVS verklaart dat zijn naam "J(...) S(...)" is (NPO1, p.13 & p.14 & p.16 + NPO2, p.8 & NPO2, p.15) en zijn Engelse naam "W(...)" (NPO2, p.8). Tijdens het tweede onderhoud verklaart u bovendien dat uw vriendin de notities van het eerste onderhoud heeft voorgelezen aan u en dat de protection officer de naam van uw nonkel correct heeft geschreven (NPO2, p.8) en dat men bij de DVZ de naam misschien niet goed heeft neergeschreven (NPO2, p.15). Het feit dat de protagonist uit uw vervolgingsverhaal niet dezelfde naam heeft als deze die u vermeldde tijdens uw verklaringen bij de DVZ ondermijnt reeds de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien werd u tweemaal de mogelijkheid gegeven om de naam door iemand anders te laten opschrijven en deze naam vervolgens te bezorgen aan het CGVS (NPO1, p.16 + NPO2, p.15 + p.16). Tot op heden heeft het CGVS echter geen documenten hieromtrent van uw kant mogen ontvangen.

U verklaart bovendien dat uw nonkel een groot politicus was binnen de Peoples Democratic Party (PDP) en bovendien voor het Huis van Afgevaardigden werkte in Abuja (NPO1, p.13). De enige politicus onder de naam J(...) die het CGVS echter kon terugvinden is A(...) J(...) die als Nigeriaans politicus voor de partij APC (All Progressives Congress) in het Huis van Afgevaardigden het kiesdistrict Daura/Sandamu en Maiadua vertegenwoordigt. Dit kiesdistrict bevindt zich overigens helemaal in het noorden van Nigeria (zie blauwe map in het administratief dossier).

Het is niet aannemelijk dat u noch de naam van uw nonkel noch zijn functie correct kan weergeven voor het CGVS en dat het CGVS deze persoon bovendien niet terugvindt, zeker niet indien hij zo'n voornaam politicus is die u beweert dat hij zou zijn. Door deze frappante vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan de vermeende vervolging door uw oom."

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat "de vermeende verschillen" tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS niet van aard zijn "om de geloofwaardigheid te ontnemen aan het asielrelaas". Verzoeker hekelt in dit verband dat hij bij de DVZ niet werd bijgestaan door een raadsman of een vertrouwenspersoon, maar licht niet toe hoe de afwezigheid van een vertrouwenspersoon of raadsman hem zou hebben verhinderd de kernelementen van zijn persoonlijke relaas bij de DVZ op zelfstandige wijze uiteen te zetten. In zoverre verzoeker doelt op het Nederlands, waar hij opmerkt dat hij "de taal" niet spreekt, wijst de Raad erop dat het invullen van de vragenlijst gebeurde in het Engels (AD, stuk 7, vragenlijst). Verzoeker heeft bij aanvang van zijn procedure verklaard Engels te spreken en deze taal voldoende te beheersen om de problemen die hebben geleid tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (AD, stuk 7, verklaring betreffende procedure van 20 september 2021). Uit het verslag van verzoekers gehoor bij de DVZ kunnen evenmin (ver)taalproblemen blijken (AD, stuk 7, vragenlijst). Verder doet de omstandigheid dat verzoeker bij de DVZ gevraagd werd kort op de hem gestelde vragen te antwoorden, waarbij hem duidelijk werd gemaakt dat hij meer zou kunnen vertellen op het CGVS, niets af aan de verplichting om correcte en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot de kernaspecten van zijn relaas. Volledigheidshalve stelt de Raad vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde dat zijn interview bij de DVZ goed verliep (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van

20 april 2023, p. 3). Waar verzoeker stelt dat een controle op de manier waarop het interview bij de DVZ is verlopen nagenoeg onbestaande is, wijst de Raad erop dat zijn verklaringen bij de DVZ aan hem werden voorgelezen in het Engels en dat hij het gehoorverslag hierna uitdrukkelijk voor akkoord ondertekende en hiermee aangaf dat de hierin opgenomen verklaringen juist en oprecht zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Waar verzoeker stelt dat de bewijswaarde van zijn handtekening bijzonder relatief is aangezien hij geen bijstand had van enige vertrouwenspersoon of raadsman en hij de Nederlandse taal niet machtig is, kan worden volstaan met een verwijzing naar hetgeen hierover hoger is uiteengezet. In dit verband dient er nog op gewezen dat de ambtenaren van de DVZ onpartijdig zijn en er geen persoonlijk belang hebben bij hebben de verklaringen van verzoekers om internationale bescherming onjuist weer te geven. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Verzoekers betoog is niet dienstig om afbreuk te doen aan de bewijswaarde van de verslagen van zijn interview bij de DVZ in het kader van het onderzoek van zijn nood aan internationale bescherming.

Verzoeker betoogt verder dat, mede gelet op de vermeend relatieve bewijswaarde van de verslagen van zijn interview bij de DVZ, er niet kan worden vastgesteld dat hij bij de DVZ verklaard zou hebben dat zijn nonkel A. J. heet. Hij verwijst naar artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat hij, in tegenstelling tot wat hierin vermeld staat, nooit is akkoord gegaan met de vragenlijst van de DVZ, hij dit niet ondertekend heeft, dit niet aan hem werd voorgelegd en er niet genoteerd werd dat verzoeker geweigerd zou hebben deze vragenlijst te ondertekenen. Verzoeker spreekt zichzelf tegen waar hij, gelet op het bovenstaande, eerst de bewijskracht van zijn handtekening in twijfel trekt, om nadien te betogen dat hij de betreffende verklaringen niet ondertekend heeft. Tevens herhaalt de Raad dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zowel de vragenlijst als de verklaring DVZ ondertekend heeft en zich door middel van deze handtekening met de inhoud akkoord verklaard heeft. Verzoekers betoog en verwijzing naar artikel 51/10 van de Vreemdelingenwet is dan ook niet dienstig en kan de analyse van de commissaris-generaal, die draagkrachtig is en steun vindt in het administratief dossier, niet in een ander daglicht stellen.

Vervolgens kan de Raad de commissaris-generaal volgen waar ze motiveert dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend. Dienaangaande laat zij in de bestreden beslissing het volgende gelden:

"(...) U bent op 1 februari 2020 in België toegekomen en wacht nog tot 6 september 2021 om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen bij de DVZ. U heeft dus gedurende een periode van één jaar en zeven maanden geen verzoek om internationale bescherming ingediend. Gevraagd naar de redenen dat u zolang gewacht heeft om een verzoek in te dienen (NPO1, p.15), zegt u dat u bang was om terug gedeporteerd te worden, omdat u voordien in Brugge reeds 1 maand en 2 weken verbleef. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd. Er kan van iemand die beweert een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade te lopen, worden verwacht dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Het feit dat u reeds getransfereerd werd van België naar Frankrijk op 5 februari 2018 biedt hier geen verschoning voor."

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat de commissaris-generaal over het hoofd ziet dat hij bij zijn aankomst in Italië een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. De Raad stelt echter vast dat verzoeker het resultaat van zijn verzoek om internationale bescherming in Italië niet afwachtte (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 20 april 2023, p. 3; AD, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 22). Verzoeker tracht zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming verder te verschonen door aan te voeren dat hij steun en bescherming vond binnen zijn sociaal netwerk in België en hij een inkomen kon vergaren, waardoor hij niet de onmiddellijke noodzaak had om bescherming te zoeken bij de overheid. Verzoeker betoogt dat hij dan ook pas een asielaanvraag indiende nadat hij zich duurzaam gevestigd had. Verzoeker laat na dit te concretiseren, noch verduidelijkt hij hoe dit het feit dat hij meer dan anderhalf jaar wachtte om zich tot de Belgische asieldiensten te wenden kan verschonen. Verder beperkt verzoeker zich ertoe louter te herhalen dat hij een negatieve ervaring had met de Belgische autoriteiten, aangezien hij in december 2017 werd aangehouden en teruggeleid werd naar Frankrijk. Met voorgaand betoog slaagt verzoeker er aldus niet in een afdoende verklaring te bieden voor, of afbreuk te doen aan, de terechtte vaststelling dat hij pas overging tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming na een jaar en zeven maanden na zijn aankomst in België, noch doet verzoeker afbreuk aan de verwachting dat hij zich bij aankomst in het land van toevlucht zo snel mogelijk zou beroepen op de bescherming van de autoriteiten indien hij daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert ten aanzien van zijn land van herkomst.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker de volgende motieven van de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat:

"Hoewel u heeft verklaard terug te willen gaan naar Nigeria van zodra uw nonkel is overleden (NPO1, p.12 + p.15 + NPO2, p.10) blijkt uw interesse naar hem niet meer actueel. Dat u sinds ander halfjaar geleden

niet meer over uw nonkel heeft gesproken (NPO2, p.13) is niet aannemelijk, net als het feit dat u geen verdere stappen ondernomen zou hebben om meer over het politieonderzoek te weten te komen. De desinteresse die u in informatiegaring over uw zaak demonstreert, zelfs na drie jaar in België verbleven te hebben en de tijd gekregen te hebben om vanuit een veilige plaats opnieuw nodige contacten met de politie te leggen, lijkt weinig congruent met het gedrag dat redelijkerwijs van een oprechte verzoeker tot internationale bescherming verwacht kan worden."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker geheel ongemoeid worden gelaten in zijn verzoekschrift, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Verzoekers certificaten aangaande zijn opleiding en stage 'Plaster of Paris' in de bouwsector staven louter zijn deelname aan een workshop in 2015 en het volbrengen van zijn stageperiode van 2000 tot 2004 bij See See Decor (AD, stuk 5, 'Documenten', nrs. 1 en 2), welke elementen echter niet worden betwist. Het politierapport bevat louter verzoekers verklaringen over wat hem zou zijn overkomen (*Ibid.*, nr. 3). Deze verklaringen worden echter op geen enkele wijze gestaafd of bevestigd. Tenslotte heeft de verkoopakte tussen verzoekers vader en U. C. I. louter betrekking op de verkoop van een stuk land (*Ibid.*, nr. 4), maar kan dit verder het beweerde eigendomsconflict tussen verzoekers vader en nonkel niet staven. Bovendien blijkt uit deze akte dat het stuk land in kwestie verkocht zou zijn in 2015, wat niet strookt met verzoekers verklaringen hierover, namelijk dat zijn vader op het moment van zijn dood in april 2016 het voornemen had om het stuk land te verkopen (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 20 april 2024, p. 15).

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Nigeria.

3.2.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft en er niet naar wil terugkeren omwille van een vrees voor zijn nonkel, die een eigendomsconflict gehad zou gehad hebben met verzoekers vader.

Verzoeker voert aan dat hij een geen onderwijs genoot en analfabeet is. Verzoeker stelt verder dat hij Nigeria in 2016 verlaten heeft en sindsdien geen familiaal of sociaal netwerk heeft om te voorzien in zijn levensonderhoud, waardoor hij vreest niet meer te kunnen voorzien in zijn essentiële levensbehoeften. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker voor zijn vertrek uit Nigeria reeds vier jaar lang bij See See Decor werkte, waar hij een certificaat van zijn opleiding 'pleisteren', meer bepaald POP (Plaster of Paris), haalde en dat hij verklaart vervolgens tot aan zijn vertrek uit Nigeria als landbouwer actief te zijn geweest op de boerderij van zijn vader. In die periode heeft verzoeker zich nog bijgeschoold in POP, getuige het neergelegde certificaat van een door hem in 2015 gevolgde vierdaagse workshop (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 19 juli 2023, p. 3-4; AD, stuk 5, 'Documenten', nrs. 1 en 2). Gelet op de door hem genoten beroepsopleiding en opgedane werkervaring maakt verzoeker niet *in concreto* aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen voorzien in zijn onderhoud of essentiële levensbehoeften. Bovendien kan het geenszins overtuigen dat verzoeker in Nigeria niet langer over een familiaal of sociaal netwerk zou beschikken, gelet op zijn verklaringen twee keer per week telefonisch contact te hebben met zijn vriend L., die hem dan ook in contact brengt met zijn moeder alsook met zijn twee kinderen, die bij zijn schoonmoeder verblijven, nog daargelaten dat aan de dood van verzoekers vader en vriendin in de door verzoeker geschetste omstandigheden geen geloof kan worden gehecht (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud van 20 april 2023, p. 7, 15-16 en notities van het persoonlijk onderhoud van 19 juli 2023, p. 5-6, 13-14).

Bovendien stelt verzoeker dat hij vervreemd geraakt is van zijn land van herkomst door een afwezigheid van meer dan zeven jaar en dat hij zijn leven in Europa uitbouwde, “*hetgeen haaks staat op de (leef)omstandigheden in Nigeria*”. Met deze blote bewering, die hij niet verder staft noch concretiseert, toont verzoeker evenmin een nood aan subsidiaire bescherming in zijn hoofde aan.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.2.4.3. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel in de deelstaat Edo, waaruit verzoeker verklaart afkomstig te zijn, weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen plaatsvinden, maar dat er voor burgers in deze deelstaat geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

3.2.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.6. In zoverre verzoeker de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee persoonlijke onderhouden kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een *protection officer* die het Engels machtig is. Daarbij heeft hij zich tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud laten bijstaan door zijn advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.2.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.2.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT